

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/95/2021
Identifikačné číslo spisu:	2219010559
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:2219010559.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného P. P.. P.. M. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. za použitia § 128 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného P. P.. P.. M. podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Namira Alyasryho, PhD. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 16. februára 2021 sp. zn. 3To/143/2020, na neverejnom zasadnutí konanom 27. júla 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného P. P.. P.. M. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda („ďalej len „okresný súd“) z 12. júna 2020 sp. zn. 1T/91/2019 bol obvinený P. P.. P.. M. uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. za použitia § 128 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. za použitia § 128 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13. februára 2019 v čase o 08.00 h v Dunajskej Strede na Ádorskej 34 v budove na Oddelení cudzineckej polície PZ Dunajská Streda pristúpil k tam prítomnej príslušníčke policajného zboru - poškodenej X. Š., staršej referentke oddelenia cudzineckej polície Dunajská Streda, ktorá má na starosti spracovanie žiadostí o udelenie trvalého pobytu na území Slovenskej republiky a z toho vyplývajúce pohovory so žiadateľmi, pričom keď mu tá uviedla, že rozhodnutie o udelení pobytu, na základe ktorého mu mal byť vydaný doklad o pobyte cudzinca, ktorý by mu zabezpečoval voľný pohyb v rámci schengenského priestoru a oprávnenie na vybavovanie žiadostí na území SR, mu nemôže vydať, nakoľko o jeho žiadosti ešte nebolo príslušným odvolacím orgánom rozhodnuté, spojil dve ruky k sebe ako keby mal nasadené putá a lámanou slovenčinou hovoril „ja 6 mesiacov Greece“ a stále opakoval „ja big problém, ja Greece 6 mesiacov“ a opätovne ukazoval ruky spojené hore, neustále opakoval slová „big problém, problém v banka, nedajú peniaze, nevie kúpiť auto, on má biznis aj v Nemecku, on big problém, problém v banka“, pričom následne opätovne poškodenej lámanou slovenčinou uviedol „ty do 6 dní“ pričom to aj ukazoval rukami a opakoval „6 dní ty doklad“, na čo mu opätovne uviedla, že mu

príslušný doklad nemôže vydať, načo obvinený naznačil na prstoch 6 dní a následne jedným prstom ukázal na ňu a povedal „ty nedáš doklad“ následne ukázal na seba a povedal „ja benzín“, potom rukou ukázal nad hlavu ako keby sa oblieval ukázal na ňu so slovami „ja benzín, ty veľký problém“, pričom tieto slová neustále opakoval, pričom následne sa jej zahľadel do očí a povedal „ja benzín, ty big problém, ty nedáš doklad, ty big problém“ na čo bol iným vedúcim riadiacim príslušníkom Policajného zboru vykázaný z budovy, kde následne na príslušníkov Policajného zboru začal kričať „vy ste kokoti, vy ste rasistický kokoti“ vzápätí pristúpil k ďalšiemu príslušníkovi Policajného zboru P. Č., ktorému v tesnej blízkosti od tváre zakričal „ty si kokot, ty si rasistický kokot“ a začal mu ústami cmukať pred tvárou a vyplazovať jazyk, potom opätovne pozrel na poškodenú X. Š. a opakovane na ňu zakričal slovami „6 dní ty big problém“, na čo budovu opustil.

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4 a § 37 písm. h) Tr. zák. Tr. zák. bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podal obvinený P. P. P. M. odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obvinený P. P. P. M. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Namira Alyasryho, PhD. podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., kde po uvedení R 6/2012, R 46/2007 namietal, že zo skutkovej vety rozsudku súdu I. stupňa nevyplýva spáchanie trestného činu výtržníctva a iba pri mimoriadne prísnom posudzovaní skutku by mohlo ísť o trestný čin výtržníctva v časti skutku spojenými s vulgárnymi nadávkami prítomným policajtom, nakoľko z Trestného zákona bola pomerne dávno vypustená skutková podstata verbálneho útoku na verejného činiteľa. Policajti sú titulom svojej funkcie a v dôsledku prijímania sankčných a iných rozhodnutí (napr. pokuty) často občanmi verbálne urážaní. Toto nijako neschvaľuje, keďže ide o protiprávne konanie, ale nie takej závažnosti, aby išlo o trestný čin. Následne uviedol: „Za neslušné správanie dovolateľa, prípadne ak ho SIS, ktorá bola v tomto prípade protizákonne činná a mala vytvárať nátlak na rozhodnutie súdov, považuje za bezpečnostnú hrozbu, mal byť tento administratívne vyhostený, nie však v rozpore so zákonom uväznený.“

Pri zločine vydierania absentuje podľa neho škodlivý následok ako obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu. Po citovaní § 189 ods. 1 Tr. zák. a čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uviedol, že prítomnú policajtku nenútil rozhodnúť pod hrozbou, že by ju alebo policajnú budovu podpálil, ale poukazoval na podpálenie seba, čo potvrdil aj gestami. Akékoľvek sebapoškodzovanie, samovraždu ani konzumáciu drog nepovažuje podľa Trestného poriadku za protiprávnu. Poukázal na Jána Palacha, ktorý sa podpálil na protest proti socialistickému zriadeniu, pričom mu boli postavené busty ako mučeníkovi režimu. Pripomenul judikáciu R 48/1977, podľa ktorej hrozba násilia alebo inej ťažkej ujmy musí byť v intenciách trestného činu vydierania smerovaná k osobe odlišnej od páchatel'a a na podporu svojho názoru citoval judikáciu R 1/1980. Podľa nej to poukazuje na skutočnosť, že ak mu nevydajú povolenie, sám seba upáli a policajti budú mať mediálny problém z toho, že sa im pred úradom podpálil zúfalý klient, avšak podľa jeho názoru hrozbu samovraždy nemožno označiť za inú ťažkú ujmu v intenciách § 189 Tr. zák., nakoľko by policajtom hrozilo len disciplinárne potrestanie. Vyslovil názor, že jeho konanie preto nemohlo vzbudiť u prítomných obavu o život alebo zdravie, a teda rozhodnutie súdov prvého a druhého stupňa nie sú podľa neho v súlade s ústavou. Dal do pozornosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01 a III. ÚS 268/05 a poukázal na pripojené stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré však nie je pre súd záväzné.

Preto navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil uznesenie odvolacieho súdu, nakoľko skutok podľa neho nie je trestným činom a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a vec prikázal Krajskému súdu v potrebnom rozsahu znova prerokovať a

rozhodnúť. Súčasne navrhol, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Tr. por. rozhodol o prerušení výkonu rozhodnutia a nebol vzatý do väzby.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda vo svojom vyjadrení po zopakovaní priebehu doterajšieho konania, obsahu odvolania a analýze dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uviedol, že sudy prvého a druhého stupňa neuverili obrane obvineného spočívajúcej v absencii jeho úmyslu a svoj názor opreli o vykonané dokazovanie založené na výsluchu svedkov, zabezpečených listinných dôkazoch a znaleckého dokazovania, ktoré jeho obranu v celom rozsahu vyvrátili. Podľa prokurátora sa dovolateľ domáha opätovnej revízie a prehodnotenia skutkových zistení, čo považuje v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. za neprípustné. K trestnému činu výtržníctva pripomenul, že odvolací súd odôvodnil posúdenie skutku ako trestného činu v dostatočnej miere, keďže obvinený sa skutku dopustil na mieste verejne prístupnom kde bolo toho času prítomných 40 ľudí vrátane maloletých. Jeho správanie prekračovalo akúkoľvek rozumnú mieru, aj vzhľadom na predchádzajúci priebeh skutku je agresívne a absolútne neúctivé, a preto ho považuje za trestný čin tak, ako ho kvalifikoval súd.

V závere navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. zamietol z dôvodu nenaplnenia dôvodov dovolania.

Poškodená X. Š.E. vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že s ním v celom rozsahu nesúhlasí. Po stručnom zopakovaní dovolacích námietok uviedla, že dovolateľ nevysvetľoval úpenlivo svoju prosbu, ale bol agresívny, hlučný, vulgárny a vykrikoval. Postupne začal byť viac agresívny a podľa nej jasne povedal „ja-akože on benzín-akože benzínom ukazoval oblievanie hlavy-akože obleje ty-akože moju osobu a ty big problem-akože mám veľký problém.“ Je teda vylúčené, že by chcel benzínom obliať seba a nie ju. Rovnako to pochopili aj prítomní kolegovia a ďalší svedkovia. Jeho agresívne správanie a vražedný pohľad do očí nasvedčovalo vykonanie skutku o 6 dní, pričom túto dobu nevysvetlil. Úmysel podpáliť ju dokazuje aj skutok, ktorého sa dopustil toho istého dňa v meste Dunajská Streda v lekární, kde mu pracovníčka odmietla vydať liek, na čo sa jej začal vyhrážať poliatím benzínu a podpálením. Tento skutok je zaznamenaný v knihe fonogramov a hlásení na Obvodnom oddelení Policajného zboru Dunajská Streda, keďže na miesto činu boli privolaní policajti. Pracovníčka lekárne bola v šoku, pre ktorý nebola schopná na druhý deň nastúpiť do práce, avšak trestné oznámenie nepodala z dôvodnej obavy o svoj život. Preto porovnanie s Jánom Palachom považuje za zarážajúce. Aj keď obvinený dával pri gestikulácii ruky nad svoju hlavu, akoby sa oblieval, keďže neovláda slovenský jazyk v dostatočnej miere, je nepravdepodobné, že by vedel inak vyjadriť jeho úmysel podpáliť ju. Jeho úmysel možno vidieť v agresívnom, arogantnom a provokatívnom správaní, z ktorého nič nenasvedčovalo tomu, že mal v úmysle podpáliť seba a tieto tvrdenia dovolateľa považuje za výmysel. Traumu zo zážitku spracováva dodnes. Rovnako za nezmysel považuje jeho tvrdenie o mediálnom probléme. Poukázala aj na skutok v lekární, kde by lekárnica nemala mediálny problém. Jej neschopnosť nastúpiť druhý deň do práce nie je založený len na tom, že si to zle vysvetlila. Vzhľadom na uvedené nesúhlasí s argumentáciou obvineného o rozpore rozhodní súdov s ústavou, keďže táto zaručuje právo na ochranu života a majetku.

Nakoľko sa k vyjadreniam prokurátora a poškodenej žiadna zo strán nevyjadrila, po odstránení nedostatkov predložil prvostupňový súd spis súdu dovolaciemu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného P. P. P. M. nie je

dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak, z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expresis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu je vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu uvedeného v citovanom ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potrebné uviesť nasledovné:

Nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávného ustanovenia (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) zodpovedá pochybeniu súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to takej intenzity, že zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a *contrario* § 371 ods. 5 Tr. por.). Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo, že išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý bol uvedený v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Obvinený v podanom dovolaní namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, s tým, že zo skutku vyplýva podpálenie seba a jeho nadávky príslušníkom polície sú len priestupkom.

Najvyšší súd musí predovšetkým pripomenúť, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. predpokladá výlučne chyby právne, teda chyby, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený buď ako prísnejší alebo miernejší trestný čin alebo že vôbec nemal byť posúdený ako trestný čin pre existenciu niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchateľa alebo protiprávnosť činu. Spomenutý dovolací dôvod je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávného ustanovenia, ktorá nemusí bezprostredne súvisieť len s právnym posúdením skutku, ale sa môže dotýkať

napríklad rozhodovania o treste či ochrannom opatrení. Predmetný dôvod dovolania ale vylučuje námietky skutkové [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., veta za bodkočiarkou], čo znamená, že nie je prípustné namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. slúži výlučne k náprave hmotnoprávných chýb.

Z toho vyplýva, že (ani) na podklade tohto dovolacieho dôvodu nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., keďže to sú otázky upravené normami procesného práva, a nie hmotným právom. Z uvedeného je zrejmé, že predmetom dovolacieho dôvodu vzneseného podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. môže byť len nesprávne právne posúdenie skutku uvedeného v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré už nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

Najvyšší súd po preskúmaní zistil, že v skutkovej vete výrokovej časti dovolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa je nepochybne a celkom jednoznačne vyjadrené, že obvinený iného hrozbou bezprostredného násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - verejnom činiteľovi - príslušníkovi policajného zboru a súčasne sa dopustil slovne na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti a výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal na chránenej osobe - verejnom činiteľovi (osobe v služobnom pomere). Uvedené vymedzenie samotného konania, a to vrátane špecifikovania jeho následku a príčinnej súvislosti medzi nimi, patrí spolu s ustálením konkrétnej formy zavinenia do okruhu skutkových (a nie právnych) zistení a záverov, ktoré sú z prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu vylúčené. Ich revízia v danom konaní preto neprichádza do úvahy.

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa § 189 ods. 2 písm. b) Tr. zák. odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. chránenou osobou sa rozumie verejný činiteľ alebo osoba, ktorá plní svoje povinnosti uložené na základe zákona.

Podľa § 128 ods. 1 Tr. zák. Verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky. Ak ide o trestný čin prijatia a poskytnutia nenáležitej výhody podľa § 336c a § 336d, verejným činiteľom je aj osoba, ktorá má z titulu svojho postavenia alebo funkcie právo rozhodovať alebo sa podieľa na rozhodovaní o nakladaní s

majetkom, majetkovými právami a finančnými prostriedkami, hospodárenie s ktorými podlieha kontrole Najvyšším kontrolným úradom Slovenskej republiky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 364 ods. 2 písm. d) Tr. zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Dôležité je, že cieľ páchatela musí byť adresovaný poškodenému a ten ho musí vnímať. Hrozba inej ťažkej ujmy môže spočívať aj v hrozbe, že sa spôsobí ujma na zdraví, majetková ujma, závažná ujma na dobrej povesti, rozvrat manželstva a pod. Zo súdom ustálenej skutkovej vety teda vyplýva, že obvinený sa poškodenej opakovane vyhrážal sčasti verbálne a sčasti posunkami obliatím benzínu a veľkým problémom. Obvinený naznačil na prstoch 6 dní a následne jedným prstom ukázal na ňu a povedal „ty nedáš doklad“ následne ukázal na seba a povedal „ja benzín“, potom rukou ukázal nad hlavu ako keby sa oblieval ukázal na ňu so slovami „ja benzín, ty veľký problém“, pričom tieto slová neustále opakoval, pričom následne sa jej zahľadel do očí a povedal „ja benzín, ty big problém, ty nedáš doklad, ty big problém.“ Následne na príslušníkov Policajného zboru začal kričať „vy ste kokoti, vy ste rasistický kokoti“, vzápätí pristúpil k ďalšiemu príslušníkovi Policajného zboru P. Č., ktorému v tesnej blízkosti od tváre zakričal „ty si kokot, ty si rasistický kokot“ a začal mu ústami cmukať pred tvárou a vyplazovať jazyk, potom opätovne pozrel na poškodenú X. Š. a opakovane na ňu zakričal slovami „6 dní ty big problém“, na čo budovu opustil. Z tohto dôvodu najvyšší súd nemôže vyhovieť námietke obvineného o nesprávnej právnej kvalifikácii skutku v zmysle § 189 Tr. zák., resp. že skutok nie je trestným činom.

Podľa judikatúry výtržnosť v zmysle § 202 Tr. zák. (teraz § 364 Tr. zák.) je konanie, ktoré závažným spôsobom narušuje verejný pokoj a poriadok a je pre ňu typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatela k zásadám občianskeho spoluzitia. Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných (R 44/1990).

Keďže konanie obvineného narušilo verejný pokoj a poriadok, bolo voči inému hrubo neslušné, spojené s prejavom násilného charakteru a znížilo vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných, je ho možné v zmysle citovanej judikatúry klasifikovať podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a keďže smerovalo voči chránenej osobe - verejnému činiteľovi, tak aj podľa ods. 2 písm. d) tohto ustanovenia.

Dovolací súd konštatuje, že napádaná právna kvalifikácia trestných činov uvedená v rozsudku okresného súdu plne zodpovedá skutkovej vete.

Najvyšší súd po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom nezistil v dovolaní napadnutých rozhodnutiach konajúcich súdov také pochybenia, ktoré by znamenali naplnenie dôvodov dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.